

Nro. 21.

A' FELS. CSASZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből Pénteken Mártzius 13-ik napján 1812-ik
éztendőben.

B é t s.

Néhai ditsósséges emlékezetű II József Császár és Király Februárius 20-ik napján történt halálának, és néhai II Leopold Császár és Király ugyan azon hólnap 28-ik napján világból való ki múlásának emlékezetére a' szokás szerint, itten mind a' belső mind minden külső városokbeli templomoknak harangjai meg vonatattak, és egymás után három nap egy egy óráig zúgván, az ide való lakosokat azon szomorú napokra emlékeztették. Az azon napokat megelőzőt estéken a' Cs. K udvari fő templomban vigiliák, a' következő napokon pedig dél előtt exequiák tartattak, mellyeken Eő Cs. és Apostoli Kir.

Elségé, a' Fels. Csász. Kir. Fő Hertzagekkel, és udvari tisztekkel együtt fekete gyászban megjelentenek. -- Azokon a' napokon a' két udvari teátrum is zárva volt.

Tsak a' minap Olmutzi Püspökségre emeltett Königsgrétzi Püspöknek, Gróf *Trautmansdorf Thadde Máriának* helyére az Olmu'zi Káptalanak Generális Vicáriusát Gr. *Kollowrat Aloysius Jósefet* méltóztatott Fels. Urunk Königsgrétzi Püspöknek ki nevezni.

Fosching Károly és János két testvéreket, mind kettőt a' Mária Trézia vitézi Rendnek kiseresztes vitézeit, az elsőbbit, mint az Artilléria első Regementnek Obersterét és Commendánsát, az utolsóbbat a' 2 ik artilléria Regementnek Obristlajtnantját, számos esztendőig való hív szolgálatajokra, és sok verekedésekben és ostromlásokban mutatott vitézi bátorságokra való tekintetből, mind két nemén lévő törvényes maradékaikkal egyetemben, az elsőbbit ugyan az Austriai Monarchiához tartozó német tartományokban, az utolsóbbat pedig Magyarországban Báróságra emelni, és az ezekről szóló Cs. Kir. petsétes levelet minden taksza fizetés nélkül nékiek megküldeni méltóztatott Fels. Urunk.

Az itt lakó Görög kereskedők olly tudósítást vettek Smirnából, hogy az Egyiptomi helytartó Basának fia *Jussum Basa*, a' boldog Arabiának leg nevezetesebb városát Medinát, a' hol az ő tudományok szerint a' Muzulmannoknak nagy Prófétájok Mahomet megholt, és el is temettet, a' Wechabitáktól vissza vette, és hogy onnan a' vezérlése alatt lévő hadi néppel egyenesen azon nagy Próféta hazája Mecca ellenment.

Melly ha úgy vagyon, minden igaz muzulmánok háládatosok fognak az Egyiptomi helytartó Basa, és vitéz fia eránt lenni, mivel azok a' Karavának, avagy bútsújárások, mellyek a' Wechabitáknak uralkodások alatt megszűntek, ismét el fognak kezdődni.

Magyar Ország.

Valamint édes Hazánknak sok nevezetes városiban (így ír Ungvári érdemes levelező barátunk), úgy nálunk is meg innepeltetett Felséges Urunk születésének emlékezetes napja, de Februáriusnak nem 12-ik, hanem 9-ik napján. Mihelyt Fő Tisztelendő Kánonok *Kutka János Úr*, a' Munkátsi Káptalannak Generális Vicariussa, ez eránt a' felsőbb rendeléseket vette, azonnal az egész Munkátsi Püspökségben kerülő levelek által a' rendeléseket meg tette, hogy minden lelki pásztor a' maga juhait fel buzdítván ugyan azon az egy napon Felséges Urunkért lyturgiát és könyörgéseket tartson. El érkezvén osztán ezen fényes napnak első estéje, az árva Püspöki rezidentia előtt ki vonatott mozsár ágyúknak durrogásai által tudtára adta azt mind az ide való népnek, mind a' messzebb eső helységeknek is. T. *Vásárhelyi József* Præfectus Úr is öszve hívatta a' bányászokat, erdősöket, kőműveseket, átsokat, molnárokat, és a' Kamarabéli uradalom hajdúit, kik mindnyájan a' Præfectus Úr kvártélyához gyűlvén, onnan reggeli 9 órakor a' Plebáhia templomába mentek, a' hól Fő Tisztelendő *Betsky Ferentz* Kánonok és *Esperest* Úr énekemisést mondott, mellynek minden jelesebb részeire számos mozsarak süttettek ki. A' gymnasium-béli ifjúság előjáróival, és számos úri szemé-

lyekkel együtt oda gyűlvén Tiszt. *Banovits János* Úr, a' Kir. Gymnasiumnak Exhortátora szép predikátiót tartott. Hasonló isteni szolgálatot tett fenn tisztelt *Kutka János* Kanonok és Generális Vicarius Úr is a' Püspökség templomában, a' ki előbb az öszve gyülekezett számos népet szokott ékes szóllásával felbuzdította, mondván: a' Király boldogsága a' népeknek boldogsága, ezt gyökeres kifejezésekkel meg mutatván annyira fel buzdította a' jelenlévőknek szíveket, hogy az egész lyurgia alatt az Eő Felségéért tett könyörgések és fohászokodások nyilván kitettettek. Mind ezeket hármonias éneklés fejezte bé. — Ugyan azon egy órában az Orosz Plébánia templomában, a' nem egyesült Görögök és Reformátusok templomában hasonló áhétatosság tartatott Fels. Urunkért. — Ezeknek végződése után, fent nevezett Préfektus Úr a' jelen volt lelki atyákat, és több meg különböztetett személyeket gazdagon meg vendéglette.

Nagy Britannia.

A' 19-ik Februáriusi Londoni tudósítások szerint a' Regens Hertzeg azon szorítások alól, mellyek alá Regenségének kezdetében záratott vala, azon hónap 18 ikán egészen fel oldoztatott, és most már azon hatalommal és méltósággal bír, mellyekkel bírni szoktak az uralkodó Királyok. Eő Királyi Hertzegségének első aktája is a' volt, hogy a' Parlamentumhoz küldött követségében arról tett jelentést, hogy Lord *Wellington* Grófságra emelte, és azt kívánta, hogy nékie 2000 font sterlingből álló penzio rendeltessen. — Ugyan ezen követségben *Graham*, *Hill*, és *Achmuti* Generálisokat a' Bath vitézi

Rendnek vitézivé tette, melly leg régibb Rend Angliában, és attól vette nevezetét, hogy az ebbe vétetendő vitézek ki neveztetések előtt való éjjel tartoztak meg fürdeni.

A' fellyeb említett tudósítások szerént, Lord Marquis *Wellesley* Status Titoknok, vagy külső dolgokra ügyelő minister, azon hivatalját le tette, mellynek folytatására, addig, míg a' Regens Hertzeg mást nevezne ki, Lord *Liverpool* hadi dolgokra ügyelő minsterre bízott, úgy mondják, hogy Lord *Castlereagh* és *Perceval* fognak azon fontos hivatalra emeltetni. Lord *Greyt* és Lord *Grenvillét* is meg kínálták a' ministeriumba való menetelre; de ők világosan meg mondták, hogy valameddig az Irlandiai Katolikusoknak az őket természeti és isteni törvények szerént illető jussok és szabadságok meg nem adatnak, addig a' ministeriumba menni nem fognak. Minister *Yorke* is le akarja hivatalját tenni.

A' *Statesmann* című anti.ministeriális Londoni Zsurnal következőképen szöll,

„Bizonyos kútfőből tudjuk, úgymond, hogy Napoleon Császár az északi Amerikai szövetséges Statusoknak segítségekre bizonyos számú hadakozó hajókat igyekszik küldeni, mellyek osztályonként fognak a' Frantzia Országi és Hollandiai kikötőhelyekből ki evezni, hogy e' szerént a' tengeren ólálkodó Nagy Britanniai rabló hajókat el kerülhessék. Tsak ebből is kitettzik, hogy a' Frantzia Császárnak nagy bé folyása van azon az északi Amerikai Respublikánál. Erre nézve a' mi bölts, hatalmas, és vígyázó ministereink meg parantsolták, hogy bizonyos számú

hajók fegyverkeztesse nek fel, és a' szükséges matrozok vitettesse nek el erőszakosan a' magános kereskedőknek hajóikról. De szükség, hogy a' mi Kormányozóink okosan bánnyanak az északi Amérikával, mivel mihelyt mi ellenek fegyvert fogunk, azonnal öszve szövetkeznek Frantzia Országgal, és egy hatalmas nemzettel ellenségünk száma szaporodik."

„Mi ugyan a' velek való háborúnak kezdetében sok Amériikai hajókat el fogunk rabolni, de ezt a' kevés hasznot sokkal több kár követi, mivel még eddig minden esztendőben 12 millió font sterlinget érő fábrikabéli portékákat vettek tőlünk az É. Amérikabéliek, ők pedig a' mi cses fábrikánsainknak sok életet és lisztet adtak, és ha velek is háborúba keveredünk, nyoltz millió emberrel szaporodik a' különben is igen hatalmas Frantzia Birodalom, még pedig oly emberekkel, a' kiknek velünk egyenlő nyelvek, erkölcsök és gondolkozások módja van. Ennek felette 70000 heverő Amériikai matrozoknak alkalmatosságot szolgáltatunk a' mi hajókázásunknak nyughatatlanokdtatására, és a' Frantzia erőnek jó matrozokkal való meg erősítésére."

„Melly esztelenűi gondolkoznak, tehát azok az emberek, a' kik így szólnak: Küldjük ki az É. Amérikabéliek ellen a' mi hadakozó hajóinkat, ezek őket eszekre fogják hozni! Vólt oly idő (1773-ik esztendőtől fogva 1783-ikig), melyben mi ezeket a' Respublikabélieket, a' kiknek még akkor sem pénzek, sem hitelek, sem hadakozó hajójok nem vólt, és tsak három millió emberből állottak, meg nem tudtuk zabolázni, és most, midőn nyoltz millió emberből állanak,

pénzek, hadakozó hajójok, és próbált matrozai vannak, akarunk velek üstökbe kapni? A' mi költségeink minden esztendőben szaporodnak, jövedelmeink pedig a' kereskedésnek meg tsökkénése miatt kevesednek, különben is annyi coloniáink vannak, hogy azokat nem lévén emberünk elegendő, meg nem tarthatjuk, még is mindazáltal eilenségeinknek számát szaporítani akarjuk. — Vajha ezek a' jegyzések a' Regens Hertzeg eleibe mennének, vajha meg fontolná ő ezeket, 's lenne ezen fenyegető veszedelmek közt őriző angyalunk!

Egy más Londoni Zsurnál e' tárgyról így szól: Mi, *úgymond*, igen kétséges kimenetelű körülállások közzé vagyunk most tétetve. A' ministeriumnak meg változtatásáról sokat beszélnek, vajha minél előbb bé tellyesedne! Olly férjfiakra van minékünk most szükségünk, a' kik minden indulatoskodástól, gyűlölségtől és félelemtől üresek légyenek, a' kik állapotunkat szívekre vegyék, és olly eszközöket találjanak, mellyeknél fogva minket a' veszély mélységéből ki menthesenek. — Hát ugyan örökké kell é a' háborúnak tartani? Hát nem elég költségünkben 's emberünkben került é az tsak eddig is minékünk? Hogy ha a' ministerek szavaiknak hitelt lehetne adni, még most is jó állapotban vagyunk. De minden Angliai és Skótziai városokban, a' hol fábrikák vannak, a' békételességnek lelke muto-gatja magát, mellyből semmi jót nem várhatunk, és a' nemzet karakterét gyalázatosná teszi. — A' szükség semmi törvényre nem ügyel, és épen ebben a' szomorú állapotban vannak sok ezer fábrikabéliek.

Parlamentomi Dolgok.

Olly végből botsátottam ezeket a' jegyzéseket előre, hogy az Ang'iai nemzeti képviselőknek, tudniillik a' Felső és Alsó Parlamentumnak gyűléseiben elő forduló tárgyakat világosabban elő adhassam, ezeket pedig azokból a' tördelésekben szedegettem ki, mellyeket a' Párisi Monitor a' Times című Londoni Zsurnálból általfordított.

1. *A Felső Parlamentumnak* 7-ik Februáriusi ülésében *Marquis Lansdowne* olly jelentést tett, hogy ő azon hónap 24-ik napján azokra a' kabinetbéli rendelkezésekre nézve, mellyek 1806-ik esztendőben a' száraz Európa kikötőhelyeinek blokirozására, vagy bé rekesztésére nézve ki adattáltak, bizonyos jegyzéseket fog tenni. Az ő értelme szerént, két fő pontokról lehet azokat meg ítélni, úgymint 1). Azon bé folyásra nézve, melly közöttünk és É. Amerika közt van. — 2). A' mi kereskedésüöknek és nemzeti boldogságunknak kútfejeire nézve. Ő ugyan nem tagadja, hogy a' Lordoknak jussok ne vó'na, a' most É. Amérikával való alkudozásokban a' közbenjáróságot magokra vállalni: mindazáltal inkább a' második pontra, tudniillik, azon kabinetbéli parantsolatoknak a' kereskedésbe, és a' nemzet boldogsága kútfejeibe való bé folyásokra kívánja a' maga figyelmeztességet fordítani, és azt óhajtya, hogy a' Lordok is ezeket fontollyák meg leg inkább.

Marquis Lansdowne ezen fel tételét *Lord Grenville* is tökéletesen helybe hagyta, 's méltónak lenni ítélte a' Felső Parlamentum figyelmeztességére. Ő is abban az értelemben vólt,

hogy az É. Ámerikai Respublikával való megengesztelődésnek eszközlésére, és az Angliai kereskedésnek előbbi lábra való helyhezterésére nézve azon kabinetbéli rendelkezéseket vissza kell venni, és hogy e' végre minden indító okokat a' Regens Hertzeg eleibe kell terjeszteni, hogy annál fogva minden gonoszok, mellyek azon kabinetbéli rendelkezésekből Angliára következtek, elhárítassanak.

II. Az *Alsó Parlamentumnak* 13-ik Februáriusi gyűlésében, az olvasó Publikum előtt eléggé esmeretes igen gazdag Londoni serfőző, és egyszersmind az alsó Parlamentumnak tagja, *Whitbread*, nem annyira mesterséges, mint inkább hathatós ékesen szóllásával fel szóllott, és azt kívánta, hogy a' Ministerek azokat a' levelezéseket, mellyeket az É. Ámerikai Kormánysszékek eddig tartottak, terjesszék a' Parlamentum eleibe. Ezeket az aktákat, úgymond, már régén tudja a' Publikum, és minden közönséges újság levelekben olvastatnak; ő tehát által nem láthattya, minémű okokra nézve kívánniák azokat a' Ministerek titokban tartani. — Különös dolog, hogy mind a' két rész azt állattya, hogy irtózik a' háborútól, és még is mind a' két részről hihetőnek tartatik, sőt az É. Ámerikai Congressusnak előülője *Maddison* világosan kimondotta, hogy haemha Anglia őt esztendőttől fogva gyakorlott törvénytelen alkotmányáról lemond, elkerülhetetlenül háború fog lenni, Ez a' mind a' két résznek meg magyarázhatatlan ellenmondása méltó a' Parlamentum figyelmetességére. — Az eddig való correspondentiákból (levelezésekből) kell azt ki tanúlni, mellyik rész

a' háborúra ingerlő. Még most ugyan a' minis-
tereket nem vádoló, de szükség a' Britanniai
nemzetnek ezt ki tanulni, mivel lehetetlen az
eránt hideg vérrel lenni, hogy mi az É. Améri-
kabeliekkel, a' kik minékünk természetes szövetségesek, háborúban keveredjünk, vagy pe-
dig a' mi velek való barátságos egyességünket,
a' kik a' mi fábrikáinknak ekkorig sok hasznot
hajtottak, velek tovább is fenn tartsuk."

„Most csak ez egyet jegyzem meg, hogy é-
pen azok a' meg világosodott, és messze látó
kereskedőink, a' kik azon kabinetbéli rendelése-
ket jóvá hagyták, 's védelmezték ekkorig, a'
mellyek ellen az É. Amérikeliek olly igen pa-
naszolkodnak, most magok is átkozzák. — Az
É. Amerika ellen való hadakozás minden tekin-
tetben kárára szolgálna Angliának, és így kö-
telesek vagyunk azt el távoztatni, ha a' velek
való meg engesztelődés a' Kir. Korona méltóságával,
és a' Nemzet hasznával valamennyire
meg egyez. Egyéheránt csak azoknak az É. Amé-
rikával való levelezéseknek közöltetéseket kívá-
nom, mellyek egyenesen ezt a' dolgot illetik, és
a' ministeriális titkoknak sértésekre nincsenek."

Ekkor Minister Perceval fel álván így szól-
lott: Egyenesen azért nem lehet a' kívánt cor-
respondentiákat elő adni, mivel az É. Amériikai
szabad Statusokkal való békessegnek további
meg maradását tiszta szívvel óhajtyák. Az
íly ki nyilatkoztatás az indulatokat még jobban
fel hevitené, és az egymással való meg engesz-
teltetést akadályoztatná. — Azok a' Kabinet-
béli parantsolatok, mellyek ellen most olly sok
és világos panaszok támadnak, nem a' mostani

ministereknek munkájok, hanem még 1806-ik esztendőben néhai Fox ministersége alatt adatk ki, mellyek valóban igazságosak, a politikával is meg egyeznek, és azokat úgy kell tekinteni, mint azon környűllásoknak természetes következéseit, mellyekbe helyheztetve van most e' világ. Azt mondják, hogy azokból származott volna a' mi kereskedésünknek romlása. Nem igaz! Azok nélkül még nagyobb romlásra jutott volna. — Az úgy nevezett continentale systema (a' száraz Európa mostani alkotmánya) az, a' melly mi kereskedésünknek leg nagyobb kárára szolgál, tehát ez ellen kell minékünk dolgozni.

„En egészen az É. Amérikával való barátságának fenn maradásáért vagyok el foglalva, és tökéletesen meg vagvok azon hasznokról győződve, mellyek Angliára nézve abból folynak. De azon Respublikával való békességnek továbbbi meg maradását a' mi tengeri jussaink el vesztésével nem kell meg vásárolni, mivel egyedül azoktól függ N. Britanniának bátoraságos meg maradása. Ezek mellett a' mi tengeri jussaink mellet áthatatosan meg kell minékünk maradni, és azt végbe is vihettyük. Akárminémű változás legyen is a' ministeriumba, még is mindazáltal egy Anglus Minister sem áthat el ettől a' principiumtól. Azoknak a' Kabinetbéli parantsolatoknak vissza vételekből semmi valóságos haszna nem volna Angliának, kára pedig igen sok, annál fogva az ellenség kívánságát bé tellyesítenénk. Azt a' hasznot, mellyet mi É. Amérikától veszünk, világosan nagyozzák. De akárhogy, akár mint legyen a' dolog, mi so-

ha sem fogjuk őket háborúra ingerleni; mindazáltal, hogy ha magokat annak eszközivé engedik tenni, melly által Frantzia Ország a' maga kívánságait végre hajtani igyekezik, mi is kötelesek leszünk az erőszakoterőszakkal vissza tromfolni. — Néhány több vetélkedések után a' dolog voksolásra menvén, azoknak többsége által a' *Whitbread* feltétele meg vettetett.

Spanyol Ország.

A' Peniscolai várnak meg vétetéséről, mellyről a' múlt posta napon költ M. Kurirnak 318-ik lapján kevés szóval emlékezék vala, a' 27-ik Februáriusi Frantzia Monitor következő hívatat szerént való tudósítást adott ki:

Az Arragoniai Fr. ármadiának fő vezére az Albuferai Hertzeg Marsal *Süchet* Valenciái fő kvártélyából, Februárius 7-ik napján, illy foglalatú levelet küldött a' Neufchateli Hertzegnek, mint a' Frantzia ármádia Generál Majorjának: „*Kegyelmes Uram!* A' Peniscolai vár, mellynek szemén való tartására, az alatt, hogy Saguntumot és Valenciát ostromlottam, a' vezérlésem alatt lévő ármadiának fedezésére egy osztály sereget hátra hagyni kénytelen voltam. Ez a' vár egy a' tengerben magánosan álló kőszikla tetején fekszik, és a' száraz földel csak egy 30 öl szélességű, és 60 öl hosszúságú tengerbe való homokos föld bé nyúlással van öszve kaptsolva. Hajdan ama híres papi vitézi Renda' Templáriusok pítették, mellynek 1312-ik esztendőben lett végső el töröltetése után az Arragoniai Király el foglalta. Az alatta lévő város is, mellynek lakosi 2000 főre számlálatnak, erős köfalakkal van körül véve. A' várban *Garcia Navarro* brigadi-

ros Generál kormánya alatt 1000 emberből álló katona őrizet feküdt. Én ezt a' Generált., a múlt esztendőben Falcetben el fogtam, a' ki mindazáltal az el szökésre alkalmatosságot kapván, hív patriotának tartatott a' Juntától és az insurgensektől. Öt Anglus hajók vígyáztak a' tengeren, mellyeknek egyességek lévén a' várbéliekkel, őtet mindenben segítették."

„Mihelyt Valenciát el foglaltam, leg ottan Peniscolát is bé zártam, mellyet *Severoli* Olasz osztályos Generális egynéhány batallionnal ostrom alá rekesztett, és Januárius utolsó napján 215 öl hosszúságú futó sántzok készítettek, és a' midőn a' bástyákon nyílások lövettettek, és éjjel nappal mozsár ágyúkból tüzeket vólna azokra, a' benn volt őrizők is keményen hányták a' kártáts golyóbisokat. Februárius 2-ikén Generál Stábomtól *Prunel* Hadnagyot a' várba béküldvén, a' Komendáost capitulatióval megkínáltam, a' mellyre adott válaszából mingyárt azt lehetett ítélni, hogy jó véget érünk. A' nevezett tisztel való együtt beszélgetésében világosan ki mutatta a' várbeli Kormányozó a' maga gondolkozása módját, és az Anglusok ellen való gyűlölségét, a' kik tőlle azt kívánták, hogy adja által nékik a' várat, megvallotta, hogy a' Frantziákat jobban bétüllí, és őt tzikkelyből álló capitulatiót köldött nékem egy levéllel együtt, mellynek következő foglalattya vólt:

A' Peniscola várnak Kormányozója és katona Juntája, azon meg győződésből, hogy azok légyenek valóságos Spanyolok, a' kik magokat *Jósef Napoleon* Királlyal öszve kaptsoillyák, és szerentsétlen hazájokat szerentséssé tenni kí-

vánnyák, arra kötelezik magokat, hogy a következendő feltételek alatt a várat által fogják adni:

1). Hogy a benn lévő katona őrizet fogolynak ne tartassék, hanem mindeniknek szabadtságába álljon, vízen és szárazon, minden akadályoztatás nélkül oda menni, a' hová néki tétzik?
Felelet: A' Penicolai katona őrizet minden hadi tisztességgel mennyen ki a' várból, fegyvereit a' vár előtt rakja le; a' tisztek tartsák meg oldal fegyvereiket, a' köz emberek tarisznyájokat. E' mellett a' fel- és all-tiszteknek és köz embereknek szabad leszen vagy honnyaikba vissza menni, vagy Eő Katolika Felsége hadi szereginél szolgálatba állani.

2). Nem tsak a' katonaságnak, hanem a' városbéli lakosoknak tulajdonosságok is illendő tekintetben tartassanak, az utolsóbbak semmi hadi adót ne fizessenek, sem azon gondolkodások módjáért, mellyet a' jelenvaló háború alatt ki nyilatkoztattak, számadásra ne húzattassanak?
Felelet. Legyen meg.

3). Minden polgári és katona hivatalban lévők maradjanak meg azokban, mivel, minthogy az első tikkely szerént mindennek szabadtságában áll a' várból ki menni, azok is, a' kik ott maradnak, úgy tartassanak, mint az említett principiumoknak hív meg tartói?
Felelet. Annyiban meg engedődik, a' mennyiben azon katonai és polgári hivatalbéli személyek hivataljoknak folytatására alkalmasak.

4). Ezt a' capitulatiót Marsal Eő Excellenziája erősítse meg, és annak által adása után

12 órával foglalják el a' Frantziák a' várat?
Felelet: Ez a' tikkely meg engedődik, az armádia fő vezérjének meg egyezése a' jelen való capitulatiónak alája van írva, oly véggel, hogy az vagy mingyárt végre hajtassék, vagy a' tüze-
 les ismét el kezdődjék.

5). Az alatt, hogy az előbbi tikkely bétel-
 lyesíttenik, az ostromló seregek munkájokat
 ne folytassák, és mind ezek, mind a' várban
 lévők mostani helyeket tartsák meg, jól meg ért-
 vén, hogy ezen feltételnek leg kissebb meg ron-
 tása is elegendő ok legyen az ellenségeskedésnek
 újban leendő elkezdésére? *Felelet:* Az erre
 való válaszadás szükségtelen.

Költ *Peniscolában*, Februárius 2 ik napján
 1812-ik eszt.

Alája íratlak: *Petro Garcia Navarro*, és osz-
 tályos Generális, az ostromlásnak Commendansa
Severoli; helybe hagyta az Arragoniai Armádiá-
 nak fő vezére Marsal Gróf *Süchet*, Valenciai fő
 hadi szállásán, Febr. 2-ik napján, 1812 ik eszten-
 dőben.

Ezen a' napon következő foglalatu leve-
 let írt Marsal *Süchet* a' Peniscolai vár Kommen-
 dásának Don *Petro Garcia Navarro* Spanyol
 brigadiros Generálisnak:

Generális Uram! Azon capitulatióra, mel-
 lyet Gróf *Severoli* Generálnak Kigyelmed küldött,
 imé felelek, és kész vagyok annak fundamento-
 mos tikkelyeit el fogadni, jól látván, hogy Ki-
 gyelmed, és a' katona Junta minden igaz és jó
 Spanyolnak principiumaival bírnak. Egyszers-
 mind azt ígérem Kigyelmednek, hogy velek való

bánásommal meg fogom azt mutatni, mennyire betsüljem azt a Spanyol katonaságot, mely az Angliai ministeriumnak ellensége. — Gróf *Severoli* osztályos Generált meg hatalmazom a Kigyelmed elfogadására, és mind Kigyelmednek, mind azoknak a tisztjeinek Valenciába, Tortosába, vagy akárhová, a' hová kívánnyák, szabadon leendő menetelre. — Jól esmerem a Kigyelmed mostani állapotját, mivel Kigyelmed *Mahy* Generálhoz írt leveleinek egy része kezembe jöttek.

Marsal *Süchetnek* ezen levelére következőképen felelt Don *Pedro Garcia Navarro* Febr. 3-ik napján, a' Peniscolai várból.

Marsal Uram! Excellentiádnak hozzám küldött levele nekem igen kedves vólt, kívánom hogy alkalmatosságom lehessen, hogy azon princípiumoknak tiszta igazságát meg mutathassam, melyeket Marsal Uramnak ki nyilatkoztattam. Én azt a' részt, melyet törvényesnek tartottam, nagy buzgósággal, sőt mondhatom, a' dühösségig védelmeztem; ellenben most, jól tudván, mely szükséges legyen magunkat a' mi Királyunkal össze kaptsolni, és hazánkat szerentséssébbé tenni, hasonló buzgósággal ajánlom magamat a' Kigyelmed szolgálatjára. Bizonyos lehet rólam Excellentiád, azon erős várak által adása, mely annyi eleséggel és mindennel van bé töltve, hogy annak hosszas védelmezésére elegendő. tökéletes meg győződésnek következése, és zálogául szolgálhat az én ígéreteimnek. — Szerentsém vagyon s. a. t.